

[Hedelund.]

slaaede Ordning ikke økonomiske Krav. Tværtimod vil den kunne blive billigere, end hvis man havde søgt indenfor de bestaaende Rammer at raade Bod paa Manglerne, idet jeg ikke kan se rettere end, at man kun havde kunnet opnaa dette ved at gøre enten alle Lægeraadets Medlemmer eller i hvert Fald nogle af dem til Tjenestemænd, der i Henhold til deres Uddannelse maatte normeres meget højt, og enhver vil sikkert give mig Ret i, at hvis det var blevet Resultatet af Udvalgets Arbejde, var det neppe blevet modtaget med den Forstaaelse, som jeg synes at kunne spore nu.

I den omtalte Skrivelse af 23. Maj 1931 var Udvalgets Opgave begrænset til at fremkomme med Forslag til Revision af Sundhedsvæsenets Centralstyrelse. Havde Rammerne været noget videre, er det ganske givet, at Udvalget havde taget to Spørgsmaal op til nærmere Behandling. Nu maatte man nøjes med at tangere dem og gøre et Par stiltfærdige Bemærkninger i Betænkningen.

Hvad det ene af disse Spørgsmaal angaar, tillader jeg mig at henvise til den Udtalelse, som findes paa Betænkningens første Side, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere. Den lyder saaledes:

„Under Forhandlingerne i Udvalget har man drøftet det uheldige Forhold, at Sundhedsstyrelsen i Henhold til den gældende Lovgivning ikke har videre Tilknnytning til Arbejdet med Bekæmpelse af de veneriske Sygdomme. Man finder Anledning til at henstille til Regeringens Overvejelse, om der ikke burde ske en Ændring paa dette Omraade, saaledes at ogsaa Bekæmpelsen af disse Sygdomme lededes af Sundhedsstyrelsen.“

Jeg vil gerne understrege denne Udtalelse og rent personlig — altsaa ikke alene som Medlem af Udvalget, men ogsaa som Medlem af dette høje Ting — henstille til den højtærede Minister at tage denne Anmodning til Følge. Jeg finder, at den nuværende Ordning, hvorefter hele dette Omraade ligger udenfor denne Lovgivning, er ganske irrational.

Det andet Spørgsmaal er *Retslægeraadet*, der nu er taget ud af dette Lovforslag; og alene af denne Grund vil det formentlig være parlamentarisk ukorrekt ved nærværende Lejlighed at rejse en Kritik mod denne Institution. Hertil kommer, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister i sin Forelæggelsestale nævnte, at Justitsmini-

steriet har nedsat et Udvalg med den Opgave at fremkomme med et Revisionsforslag denne Institution vedrørende. Dette Udvalg forekommer det mig og mange med mig, at den højtærede Justitsminister har sammensat meget uklogt; det bestaar nemlig ene og alene af ensidigt indstillede Læger og Jurister. Retslægeraadets Magt og Myndighed er saa afgørende og alvørlig for de Borgere, hvis Sager indankes for dette Raad, at det vilde have været baade rimeligt og hensynsfuldt, om den højtærede Justitsminister havde ladet nogle af Folkets Repræsentanter, som dog formentlig senere vil blive stillet overfor Udvalgets Resultater, være med i det forberedende Arbejde. Jeg beder den højtærede Indenrigsminister henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa disse mine Udtalelser.

Om de enkelte Paragraffer skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger, ikke mindst under Hensyn til, at den ærede foregaaende Taler har omtalt de enkelte Paragraffer. Det anføres i § 3, at for saa vidt foreliggende Forhold findes at give Anledning dertil, skal Sundhedsstyrelsen foranledige udbredt Skrifter og afholdt Foredrag, saaledes at der derigennem kan gives Vejledning med Hensyn til særlige Sundhedsforanstaltninger eller særlige Sygdomsforhold. Maa jeg hertil føje, at det sikkert vilde være klogt, om Sundhedsstyrelsen under Epidemier gav Pressen sagkyndige, populære Oplysninger. Ved saadanne Lejligheder, naar der hersker Epidemier, paalægges der ofte Befolkningen visse Restriktioner, og Folk har et vist Krav paa at erfare Meningen med saadanne Paabud. Naar jeg fremdrager dette, er det, fordi jeg i denne Forbindelse tænker paa nogle rent praktiske Forhold, der gav sig Udtryk ved Sundhedsstyrelsens Bekæmpelse af de sidst forefaldne Paratyfusedidemier, hvor Sundhedsstyrelsen faktisk kuperede disse Epidemier paa en fiks Maade ved at gaa ud paa Aastedet og tage praktisk fat paa Arbejdet. En Redegørelse til den lokale Presse om saadanne Arbejdsmetoder, som det her drejede sig om, vilde ganske sikkert vække Folks Interesse og Forstaaelse og samtidig være en Understregning af, at Styrelsen ikke er, hvad den heller ikke maa være: en bureaukratisk Institution, men en Institution, der er til for Befolkningens Skyld.

I denne Forbindelse vil jeg gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister at paalægge Sundhedsstyrelsen, at den, naar den skal udstede Erklæringer om Planer til Opførelse eller væsentlige Ombygninger af forskellige Anstalter, vil have Opmærksom-